

LA MEVA REINA

Mirada subtil,
ànima dolça,
paraules que em sonen
amb la suavitat d'una rosa.

En l'art de l'amor
ella és la reina.
Oh, si m'ensenyés!
N'aprendria tant d'ella...

I si no fos real?
I si els ulls que miro cada matí,
i que em fan embadalir
desapareguessin cada cop que me'n vaig a dormir.

On són els records?
On son les manies?
Aquelles que abans teníem,
i que ara només són plors?

Com expressar amb oracions
els sentiments que jo sento?
Que ni potser les cançons
mostren l'amor que tant temo?

Amb les llàgrimes dels núvols
cau la meva vergonya,
volia el sol
i ara només tinc sorra.